Република Србија
УПРАВНИ СУД
23 У 4923/10 (2008)
05.11.2010. године
Б е о г р а д

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија Невене Милојчић, председника већа, Стева Ђурановића и Мирјане Аранђеловић, чланова већа, са саветником суда Драгицом Вранић, као записничарем, решавајући у управном спору по тужби тужиље А.А. из ..., улица ... бр. ..., против Министарства унутрашњих послова Републике Србије, Дирекција полиције, Управа за управне послове, ради поништаја решења 03/10 број 205-3165/05 од 19.05.2008. године, у предмету престанка својства избеглог лица, у нејавној седници већа одржаној дана 05.11.2010. године, донео је

П Р Е С У Д У

Тужба СЕ УВАЖАВА и ПОНИШТАВА решење Министарства унутрашњих послова Републике Србије, Дирекција полиције, Управа за управне послове, 03/10 број 205-3165/05 од 19.05.2008. године.

О б р а з л о ж е њ е

Оспореним решењем донетим у извршењу пресуде Врховног суда Србије У бр.7131/05 од 03.08.2006. године одбијена је, као неоснована жалба тужиље изјављена на решење Комесаријата за избеглице Републике Србије бр. 207-135142/11 од 13.11.2007. године, којим јој је укинуто својство избеглог-прогнаног лица.

Тужбом поднетом Врховном суду Србије дана 19.08.2008. године која је заведена под У-5810/08 тужиља је оспорила правилност и законитост решења туженог органа због непотпуно и погрешно утврђеног чињеничног стања, повреда правила

поступка и погрешне примене материјалног права на њену штету. Указује да се није вратила да живи у Републици Хрватској, да поседује лична документа те државе ради остваривања права на пензију, да од када је стекла статус избеглице користи избегличку легитимацију у континуитету, те да не постоје докази о њеном трајном повратку у Републику Хрватску. Са наведених разлога предложила је да суд тужбу уважи и поништи оспорено решење.

У одговору на тужбу тужени орган остао је у свему при разлозима из образложења оспореног решења и предложио да суд тужбу одбије као неосновану.

Управни суд је од 01.01.2010. године на основу члана 89. и 90. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“ бр.116/08 и 104/09) преузео нерешене предмете Врховног суда Србије и окружних судова у којима до 31.12.2009. године није донета коначна одлука у управним стварима, а за које је, на основу члана 29. став 1. истог закона надлежан Управни суд.

Решавајући овај управни спор, на основу чињеница које су утврђене у управном поступку у смислу одредбе члана 38. став 1. Закона о управним споровима ("Сл. лист СРЈ", бр.46/96) и испитујући законитост оспореног решења у складу са чланом 39. став 1. Закона о управним споровима ("Сл. лист СРЈ", бр.46/96), а који се примењује на основу одредбе члана 77. став 1. Закона о управним споровима ("Сл. гласник РС", бр.111/09), Управни суд је оценом навода тужбе, одговора на исту и списа предмета ове управне ствари, нашао да је тужба основана.

Према образложењу оспореног решења жалба тужиље одбијена је као неоснована, јер је тужени орган нашао да је правилно првостепени орган поступио када јој је укинуо статус избеглог лица, јер није пријавила промене које су настале од признавања својства избеглог лица, у смислу члана 18. став 1. тачка 2. Закона о избеглицама.

Оцењујући законитост оспореног решења Управни суд налази да је тужени орган тим решењем повредио правила поступања која су од битног утицаја на правилност и законитост решавања ове управно-правне ствари, прописана одредбама члана 199. став 2. и члана 235. став 2. Закона о општем управном поступку. Ово са разлога што образложење оспореног решења не садржи одлучне чињенице и разлоге за одлуку из диспозитива истог а тиме и за закључак из којих би произлазила правилност примене одредбе члана 18. став 1. тачка 2. Закона о избеглицама („Службени гласник РС“; 18/92). У списима предмета налазе се фотокопија пасоша и личне карте тужиље издате у Републици Хрватској и Обавијест о

мировинским примањима од 03.01.2006. године, али и појединачни извештај Центра за обраду података као и индивидуални формулар за регистрацију УНХЦР-а за тужиљу, према којима она није добила статус повратника у Републику Хрватску, којима се доводи у сумњу правилност закључка првостепеног органа да је тужиља у истој регулисала правну заштиту у држани свог порекла. Осим тога, тужиља је у жалби истакла да су нетачни наводи из образложења првостепеног решења да су испуњени услови за губитак својства избеглог лица, јер се она није вратила у државу свог претходног пребивалишта, а који навод тужени у оспореном решењу уопште није ценио иако је био дужан да то учини, чиме је у доношењу оспореног решења повредио одредбу члана 235. став 2. ЗУП-а, и оспореним решењем повредио закон на штету тужиље.

Са изнетих разлога, Управни суд је на основу члана 38. став 2. и члана 41. став 2. Закона о управним споровима („Службени лист СРЈ“, бр 46/96) који се примењују на основу одредбе члана 77. став 1. Закона о управним споровима („Сл.гласник РС“, бр.111/2009) одлучио као у диспозитиву пресуде. Примедбе суда изнете у овој пресуди обавезне су за тужени орган у складу са чланом 61. Закона о управним споровима („Службени лист СРЈ“, бр 46/96).

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
Дана 05.11.2010. године, 23 У 4923/10 (2008)

Записничар **Председник већа – судија**
Драгица Вранић,с.р. **Невена Милојчић,с.р.**

за тачност отправка
управитељ писарнице
Дејан Ђурић

ЦРП-2010